

Wiederstand der Wirklichkeit

Reis naar het verleden

Het typoscript is in de jaren zestig pas ontdekt. Stephan Zweig stapte in 1942 uit het leven. De oorspronkelijke titel *Die Reise in die Vergangenheit* is door de schrijver ooit doorgehaald. Het is een prachtige novelle. In dit boek kon je het verhaal lezen in het Duits en in de Nederlandse vertaling, erg handig. In het Duits vind ik het allemaal veel poëtischer maar dat is ook wel logisch. Wij kunnen niet altijd dezelfde alliteraties en het ritme in de vertaling krijgen. Aan het einde van het boek komen de hoofdpersonen een station uit - het is na de Eerste Wereldoorlog - en daar marcheren op straat jongeren, studenten, ex-officiëren, Hitlerjugend met hun vlaggen en banieren op zoek naar vergelding voor de verloren oorlog. De beschrijving daarvan in het Duits is overdonderend, alsof er een metrum in zit. Je hoort de trommels gewoon.

Dit boek zou je eigenlijk moeten verfilmen. In elk geval leest het boek zoals je naar een film kijkt. Een man en een vrouw die net ontdekt hebben dat ze op elkaar verliefd zijn, worden van elkaar gescheiden zonder dat ze er veel aan kunnen doen. Het duurt allemaal heel lang voordat ze elkaar weervinden, want de Eerste Wereldoorlog komt ertussen. Dan proberen ze terug te komen op een punt waar hun levens elkaar ooit raakten. De gevoelens zijn er nog wel, maar het is natuurlijk niet meer zoals het was. Er is met die oorlog al zoveel kapotgemaakt.

Ooit las zij hem een gedicht voor met daarin de regels:

Dans le vieux parc solitaire et glacé

Deux spectres cherchent le passé

Hoop en weemoed zitten er in dit verhaal.

Ik heb het in één ruk uitgelezen.

Schrijver

[Zweig, Stephan](#)

Jaar uitgebracht

1929

Jaar gelezen

2024

Genre

Fictie

Informatie

[Bij de uitgever](#)